

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑ!

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ MONON : 'Εν Αθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἀπαλ. ἡ δίς, λ. 40, τρίς ἔως ἔξαντις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἔξαμηνταν λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, δόδος Μουσών, Άριθ. 4, ἀπέραντη τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΟΙ ΕΝΟΡΚΟΙ

Οφείλομεν νὰ ἐπικροτήσωμεν εἰς τὴν πρᾶξιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης, καταρτίσαντος ἐπιτροπὴν ἐκ νομοράθων πρὸς κατάρτισιν νέου νομοσχεδίου περὶ ἐνόρκων, ἀνταποκρινομένου πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ἐποχῆς καὶ τὴν ἀληθῆ ἀποστολὴν τῆς ποιικῆς δικαιοσύνης. Τὰ ἔγκληματα ἀπό τυνος καιροῦ ὑπερεπλέονταν· καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς, ὅτι τὸ αἴτιον τούτου δὲν εἶναι μονοῦ τοῦ θεσμοῦ τῶν ἐνόρκων ἡ ἀτέλεια, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν γένει πολιτικῆς ἡμῶν μηχανῆς ἡ διποσθοδρομικὴ καὶ βάσαντος διοργάνωσις, ἥξια χρόνων βαρβάρων καὶ ἀπόρροια μεσαιωνικῶν ἰδεῶν, ἰδίως δὲ ἡ οἰκτρὰ κατάστασις τῆς εἰρηνοδικιακῆς δικαιοσύνης, παραδεδομένης εἰς τὰς ἴδιοτε λεῖς δρέσεις τῶν ἀναλφαβήτων καὶ μικροπρεπῶν κομματαρχίσκων τῶν ἴσχυντων πολιτευομένων, ἥτις παρέχει τῷ λαῷ τὸ καταστρεπτικόν παράδειγμα τοῦ δόλου καὶ τῆς διαφθορᾶς, καὶ τοῦ προνομίου τῆς χάριτος, λεψάνου τῆς ἐποχῆς τοῦ κτηνωδεστέρου ἀπολυτισμοῦ, ἡ σκανδαλώδης χρῆσις· ἀλλ' ὅπως δίποδήποτε συντελεῖ μεγάλως εἰς τῶν ἔγκλημάτων τὸν πολλαπλασιασμὸν καὶ διπάρ' ἡμῖν νόμος περὶ προσόντων τῶν ἐνόρκων, διτεῖς ἔξι ἐνὸς μὲν παρέχει τὸ δικαιώματα τοῦ ἐνόρκου καὶ εἰς δλῶς ἀναξίους τῆς ὑψηλῆς τῶν ἐνόρκων ἀποστολῆς, ἔξι ἄλλου δὲ περιβάλλει διὰ τῶν δεουσῶν ἔγγυσεων τὴν ἐν τῇ συντάξει τῶν καταλόγων τῶν ὁρκωτῶν τήρησιν τῶν δριζουμένων ἐν τῷ νόμῳ προσόντων. Ως ἔχει νῦν ὁ νόμος, ἡ ἀρχικὴ μὲν τοῦ καταλόγου ἐκάστου δήμου σύνταξις ἀνατίθεται εἰς τὸν δήμαρχον αὐτοῦ, καὶ ἡ γενικὴ ἀναθεώρησις τῶν ἐπαρχιακῶν καταλόγων εἰς τὸν προϊστάμενον νομάρχην, ἐπιτρέπεται δὲ εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια καὶ τὸν νομάρχην ἡ ἐκλογὴ τῶν ἐνόρκων τοῦ ἔτους μεταξὺ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ. Τί δὲ συμβαίνει ἐν τῇ πρᾶξει; Οἱ μὲν δήμαρχοι οὐδεμίλαν συνήθως καταβάλλουσι προσοχὴν εἰς τὴν ἔγγραφὴν τῶν ἔχοντων καὶ αὐτὰ τὰ ἔλαφρὰ κατὰ τὸν νόμον τῶν ἐνόρκων προσόντα καὶ διαγραφὴν τῶν μὴ κεκτημένων αὐτά. Ἐκεῖνα δὲ τούτου ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πληροῦσι τοὺς ὑποθετικούς δύναμες αὐτῶν καταλόγους τὰ ὄνόματα τεθνεώτων, ἀνεστίων καὶ φερεούκων, πολλαχοῦ δὲ καὶ ἀνέν τινὸς μεταβολῆς ὑποθετικῶν λογοτατῶν αἱ αὐτοὶ καταλόγοι, στερεοτύπως ἀντιγραφόμενοι ἀπλῶς κατ' ἔτος. Οἱ οὕτω δὲ καταρτισθέντες καταλόγοι

δῆθεν μόνον ἔκτιθενται καὶ δῆθεν ἐπιθεωροῦνται ὑπὸ τοῦ Νομάρχου· αὐτὸς δέ πάλιν ὁ Νομάρχης καὶ τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια οὐδεμίαν καταβάλλουσι προσοχὴν εἰς τὴν μεταξὺ τῶν ἐν τοιούτῳ καταλόγῳ ἐκλογὴν τούλαχιστον τῶν κρειττόνων. Ἐκ τούτου προέρχεται, ὅτι καταπλημμυρούσι τὸν ἔρκωτικὸν κατάλογον παντάπασιν ἀπαίδεντοι καὶ ἀκτήμοροις κριταὶ, διεγειρίζοντες καταρρηστικώτατα τὴν ὑπερτάτην ποινικὴν δικαιοσύνην· διὰ τοῦτο ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἔξαρκει μικρὰ δαπάνη χρημάτων ἡ πολιτικὴ ἐνέργεια, ὅπως ἀθωαθῆ ὁ αἰσχρότατος τῶν ἔγκληματιῶν, ἔξι ἐναντίας δὲ καταδικάζονται οὐχὶ λίαν σπανίως πτωχοὶ καὶ ἀπροστάτευτοι ἀθωοὶ πρὸς ἔξιλέωσιν τῆς παραπονουμένης ἐπὶ ταῖς σκαδαλώδεσιν ἀθωάσεσι καινωνίας, καὶ πρὸς ἔξευμένισιν καταδιωκτικωτάτων τινῶν εἰσαγγελέων καὶ προέδρων.

Στηριζόμενοι εἰς τὴν ἐμπειρίαν καὶ τὰ ἀγαθὰ αἰσθήματα τῶν μελῶν τῆς καταρτισθέσης ἐπιτροπῆς, πεποιθαμεν, ὅτι θέλει εὐνυειδήτως ἐργασθῆ ἡ τὴν δημιουργίαν νόμου, δισον ἔνεστι τελειοτέρου, ἐρειδομένου τὸ μὲν εἰς τὴν περιστολὴν τῶν προσόντων τοῦ ὄρκωτοῦ, τὸ δὲ, καὶ πρὸ πάντων, εἰς τὴν ἔξασφάλισιν τῆς γνησίας τῶν καταλόγων συντάξεως. Οὐδεμίαν ἔγγυησιν παρέχει ὁ δήμαρχος μόνος εἰς τοῦ καταλόγου τὴν σύνταξιν· διὸ ἀπαιτεῖται ἐπίβλεψις αὐτοῦ καὶ ὑπὸ ἄλλου ἡ ἄλλων ἀπαιτεῖται προσέτι δι' ἀπειλῆς σπουδαίας ποιησίς ἡ πραγματικὴ ἐκθεσίς τοῦ καταλόγου· ἀπαιτεῖται πρὸς τούτοις ἡ ὑποχρέωσις τοῦ εἰσαγγελέως πρὸς ἔξτασιν καὶ προσβολὴν αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου· κατάργησις δὲ τοῦ δικαιωμάτος τοῦ νομάρχου καὶ ἐκλογὴ διπλασίου ἀριθμοῦ ἐνόρκων ὑπὸ ἐπαρχιακῶν συμβούλων καὶ ἐκλογὴ ἔξι αὐτῶν ὁριστικὴ τοῦ ἡμίσεως ὑπὸ τοῦ ὀρμοδίου ἐφετείου.

*Ρεζοσπάστης.

ΜΗΔΕΝΙΣΜΟΣ

Ἆδου δ κατ' ἔξοχὴν ὄρος διὰ τοῦ ὄποιου δυνάμεθα νὰ χαρακτηρίσωμεν τὰν τρέχουσαν κατάστασιν. Βουλὴ δὲν ἔχομεν διότι ἡ Βουλὴ δὲν συνεδριάζει, κυβέρνησις δὲν ἔχομεν διότι ἡ κυβέρνησις δὲν λειτουργεῖ, λαὸν δὲν ἔχομεν διότι ὁ λαὸς δὲν φροντίζει οὔτε περὶ Βουλῆς οὔτε περὶ κυ

θερησεως και ἀνυπομονεῖ ὅτι δὲν τὸν ἔθεσκαν εἰς τὴν ράχιν τοὺς νέους του φόρους.

Μόνον Βασιλέα ἔχομεν· αἱ προετοιμαζόμεναι διὰ τὰ ἀνάκτορα κωμῳδίαι, χοροὶ, ἀσματα δὲν ἀφίνουσι καμψίαν περὶ τούτου ἀμφιβολίαν. Ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς βασιλεύει καὶ δὲν κυριοῦ, τοῦθ' διπερ μεθερμηνεύσμενον, ἐὰν ἡ κυβέρνησις του εἶναι μηδενική, ἡ Μεγαλειότης του εἰς οὐδὲν εὑθύνεται. "Εχομεν λοιπὸν εἰς τὸν κυβερνητικὸν θαρρόμετρον θερμοκρασίαν μηδέν. Καὶ εἰξένετε τί σημαίνει τὸ μηδὲν αὐτὸς ὅταν ἔνας λαὸς φθίσῃ μέχρις αὐτοῦ, χωρὶς νὰ εἴναι μηδενιστής, χωρὶς νὰ ἔναι ἀνατροπεύεται, χωρὶς νὰ ἔναι δημιουργός; Σημαίνει ἀκινησίαν, σημαίνει θάνατον, σημαίνει παντελῆ τῶν νεύρων παράλυσιν, σημαίνει παγεράν ψυχραμίαν, σημαίνει τῆς ψυχῆς νέκρωσιν, σημαίνει μηδενισμόν!

Τίς τώρα θὰ συλλάθῃ τὸν πάσχοντα αὐτὸν λαὸν ἀπὸ τῆς κόμης καὶ θὰ τὸν ἀνατινάξῃ, καὶ θὰ τὸν ἔξαγάγῃ ἀπὸ τῆς νεκροφανείας αὐτοῦ; ὁ κ. Τρικούπης; Ἀλλ' αὐτὸς κρατεῖ ἡδη τρία ὑπουργεῖα ἀπὸ τῆς κόμης καὶ προτιμᾶ νὰ τίλη τὸν ἰδίαν του κεφαλὴν παρὰ νὰ ἀφίσῃ τὴν τριπλὴν αὐτοῦ τρίαν. Ο κ. Κουμουνδούρος; Ἀλλ' αὐτὸς συνῆψε πρὸ πολλοῦ τὸν περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνα κατὰ τοῦ Ἡλίου κ. Πύρλα καὶ τῶν λοιπῶν δορυφόρων τῆς ἱστορίας ἐπιστήμης, ἀπὸ τοῦ ὄποιος δύσκολον νὰ εξέλθῃ νικητής!

Ο κ. Δεληγιάνης δὲν δύναται νὰ προσφέρῃ τι εἰς τὴν ἀτονικὴν αὐτὴν τῶν πραγμάτων κατάστασιν, διότι καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ἡμέτεροι ἐὰν ὑποβληθῶσιν εἰς ἐγκαθετῆρα, θὰ ἀποδειχθῇ ὅτι πάσχουσιν ἀπὸ πυκνίαν, ἢ ἀπὸ σουμάδαν τοῦ αἵματος.

Καὶ παρέρχονται οὕτω αἱ ἡμέραι καὶ αἱ ἑδομάδες καὶ σχεδὸν οἱ μῆνες χωρὶς νὰ νοοῦμεν ὅτι ἔχομεν κυβέρνησιν, ἐνῶ ἔχομεν πρωθυπουργὸν, χωρὶς νὰ ἔχωμεν βουλὴν ἐνῷ ἔχομεν Πρόεδρον τῆς βουλῆς, χωρὶς νὰ φαινώμεθα κρήτος;

ἐνῷ ἔχωμεν βασιλέα, χωρὶς νὰ δεικνύωμεν τούλαχιστον σπιεῖσον ζωῆς ἐνῷ τρώγομεν κατὰ κόρον καὶ πίνομεν καὶ ξεφαντόνομεν ἀφ' ἐνὸς καὶ φορολογούμεθα ἀφ' ἑτέρου πρὸς ἐπιτευξιν τοῦ ισολογισμοῦ.

Μουζεκος,

ΧΡΟΝΙΚΑ

Η Ἐταιρία τῆς Υγιεινῆς ἐνετείλατο εἰς τὸν κ. Πρόεδρον ἢ τὸν Γραμματέα — δὲν ξεύρομεν ποῦς τῶν δύο λαλεῖ — νὰ δημοσιεύσῃ μίαν "Ἐκθεσιν της ἐρ μιᾶς τῶν μᾶλλον ἀραιωσκομένων ἐφημερίδων. Οἱ δὲ κύριοι αὐτοὶ τὴν δημοσιεύουν εἰς τὸν Αἰώνα. Ἀλλ' ἀγνοοῦσιν ἀρά γε ὅτι ἡ μᾶλλον ἀναγινωσκομένη ἐφημερίς εἶναι ὁ Παληγάρθωπος τοῦ κ. Ιωάννου Βερβεροῦ. Ἡ αἱ ἐπτά χιλιάδες Ἀθηναίων δοσοὶ ἀναγινώσκουν τὸν Παληγάρθωπο εἶναι γαϊδούρια, κατὰ τὸν κ. Σοῦτσον ἢ τὸν κ. Χασιώτην;

Δὲν δύνανται νὰ εἰπωσιν ὅτι ὁ Παληγάρθωπος εἶναι σατυρικὴ ἐφημερίς διότι τὴν μόνην ἴδιοτητα ἡν ἡ Ἐταιρία ἔθεσεν εἰς τοὺς ἐν λόγῳ δύο Κυρίους εἶναι ἡ ἴδιοτητα τῆς μᾶλλον ἀραιωσκομένης. Δὲν προσέθεσαν δὲ οὔτε τὸ ἀνγράφεται σχολαστικά, ἢ ἀν γράφεται σημοτικά, ἢ ἀν ἐνασχοληται κατὰ τὰ 2/3 μὲ τοὺς Γάλλους καὶ μόλις τὸ 1/3 μὲ τοὺς Ρωμαϊούς. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἀν προβάλουν, πάλιν καὶ μεταξὺ τῶν λεγομένων σπουδαίων — διατί λέγονται, τὸ ἀγνοοῦμεν — ἡ μᾶλλον ἀναγινωσκομένη ἐν Αθήναις δὲν εἶναι ὁ Αἰών, ἀλλὰ ἡ Νέα Ἐφημερίς, ἡτις πωλεῖ ὑπὲρ τὰ

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια ἡδε ἀριθ. 407)

"Ελεγε πρὸς ἔαυτὴν ὅτι προτίθεται νὰ ζητήσῃ καὶ λάβῃ συγγνώμην παρ' αὐτοῦ, τὸ ὑπότατον. Περὶ τούτου ἔπειται τὴν Φηλικίτην, ἡτις δὲν τὴν ἐπίστενε. Διότι εὑρίσκετο ἐν τοιαύτῃ ψυχολογικῇ καταστάσει, ὅστε εἶχεν ἀνάγκην νὰ διαβεβαιώσῃ τοὺς ἄλλους, ἵνα πείσῃ ἔαυτὴν. Καὶ ὅμως οὐδέτερον κατώρθου.

"Αλλὰ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ὁ Σανοῦτος δὲν ἔλθει ἐνῷ ζημέραν. Συνέπεσεν ἡ ἡμέρα ἔκεινη νὰ ἔναι ἡμέρα ἐπιθετήρισσων, λογαριασμῶν, πληρωμῶν καὶ παντοίων διευθετήσεων ἐν τῷ στρατῷ καὶ τῷ στόλῳ. Ο Σανοῦτος τὴν ἐδασεων ἐν τῷ στρατῷ καὶ τῷ στόλῳ. Ο Σανοῦτος τὸν Μαύρον καὶ τῷ παρήγγειλεν ἵνα πέμψῃ τινὰ πρὸς τὴν ἡγουμένην, ὅπως τῇ ἀναγγείλῃ ὅτι τὴν νύκτα ἔμελλε νὰ ὑπάρῃ

εἰς τὸν "Αγιον Κοσμᾶν. Ἀλλ' ὁ Μαύρος ἡμέλητσεν, ἡ ἵσως δὲν ἐπροθυμήθη νὰ φροντίσῃ περὶ τούτου. "Αλλως δὲ γνωρίζομεν ὅτι πρὸς τὸν Σανοῦτον μᾶλλον ψυχρῶς διέκειτο.

Οὐδὲν ἡττον ἡ Αὐγούστα περιέμενε μέχρι βαθείας νυκτάς καὶ εἶχε παρακαλέσει τὴν ἡγουμένην νὰ δώσῃ ἐντολὴν πρὸς τὴν θυρωφόρην, ὅπως ἀνοίξῃ τὰς πύλας πρὸς τὸν Σανοῦτον, εἰς οἰανδήποτε ὕδραν τῆς νυκτὸς καὶ ἀν ἥθελεν ἐλθῆ.

"Ο Σανοῦτος ἔμεινεν ἐπὶ ἐπτὰ ὕδρας ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος. Περὶ δὲ τὴν δεῖλην ἐπανήλθεν εἰς τὸ κατάλυμά του, καὶ προσκαλέσας τὸν Μαύρον, τὸν ἡρώτησεν.

"Εστείλεις εἰς τὸν "Αγιον Κοσμᾶν νὰ εἰδοποιήσῃς ὅπως σοὶ εἴπα;

"Εστείλα, ἀπήντησεν ὁ Μαύρος, ὅστις ἐψεύδετο προχειρότατα.

Καὶ καταβίβασας τὴν ὅμικλώδη αὐτοῦ μορφὴν, ἐκινήθη, ὅπως ἔξελθῃ. Ἀλλ' ὁ Σανοῦτος, ὅστις ἐφαίνετο κατεχόμενος διατηθεροῦ τινὸς διαλογισμοῦ, τῷ εἶπε:

— Μεῖνε.

Καὶ ὁ Μαύρος ἔμεινεν.

— Ακούσε, Μαύρε· εἶπεν ὁ Σανοῦτος· θέλω νὰ σοὶ εἴπω κάτια πολὺ σπουδαῖον.

— Πολὺ σπουδαῖον; εἶπεν ὁ Μαύρος διαστέλλων τὰ χεῖλα.

— Ο Σανοῦτος, βλέπων ἀτενᾶς, παρετήρησε τοῦτο, καὶ εἶσευσεν ὅτι εἶναι σημεῖον εἰρωνίας. "Οπως δεῖξῃ ὁ Μαύρος